

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۱۰/۲۳

آصف بهاند

لنډی، د ثبتولو ستونزه

۴۰۶مه برخه

تر خپله خانه تاو راتاو شوم
لالیه ستا په رقم غږ مې واوریدنه

بښیرا به ولی درته نه کړم
توره توپکه وړانوي ودان کورونه

څلور پینځه زنگه دی وکړل
صبر دی وشه، په لمانځه ولاړه یمه

د لنډیو د دې برخې له پلره دا لاندې لنډی راتولې شوې دي:

که زه خنډیږم، که ژریرم
تا به همخولو سره سیاله گرځومه

لکه د واورې ویلي کپړم
د وطن غم مې، د ژوند ورزی لنډه وینه

د نیمې شپې رباب غږیږي
د بام پر سر ورته یوازې ناسته یمه

ادکې بیا - بیا دوعا وکړه
نور له ترخه سفر نه وینی قی کومه

دا نیمه شپه، بوی د لونگو
چیرته د پیغلو اتنونه سوي دینه

په پک محفل کې را په زړه شوې
خلک را گوري، سترگې ښی، ښی اړومه

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خبر و لولئ

په زړه می داسی مار لگیا دی
د خوشالی غوښې ترې خوري، د غم پرېږدینه

د پټو سترگو قسم نه خورمه
خو مره چې سترگې غروم، تا یاد ومه

وعده دې وکړه، بیا رانه غلې
بیگا می ټوله شپه نوکان خوړلي دینه

اول می نه غوښتل گلونه
اوس په تالاباغچو کې پاتې ټولومه

د لیوني جانان خاطر دی
ځکه د ټول کلي منگي راښکوره

ازاروهمی مه جانانه
څوک به دې خوښ شي، بیا به تا ازاروینه

زما د زړه سلا رانغله
د دروازي ملنگ ته ورکړئ رخصتونه

زما دې زړه له ځانه تور کړ
په لنډ کمیښ باندې دې پورې شه اوروینه

لارمه بل درنه واده کړم
مور ته دې وایه چې ښکاري درواچوینه

په تناره ولاړې پیغلې
بودی دې نه خورم، د دیدن وړی دې یمه

چې لیک می درشي ورته ژاړه
ما چې لیکه ورته می ډېر ژرلي وونه

غمونه دوه - دوه راروان دي
دا زه بدمرغه ورته چا ښودلی یمه

د نفرتونو بازار تود دی
جانان ته وایه خوله دې چوپه گرځوینه

که پښتانه پېغورجن نه وای
په تش اواز به تر درشل دررسېد مه

د زرگي ټول زور به اوبه کړم
یوه گیله به خدای ته وکړم، بیا به ځمه

کوژدن پرې شي، واده پرې نه شي
په کور زړه شي، گور ته یوسي ارمانونه

ته به مي هلته ارمان وکي
چي درنه لارشم، کلي څر درپاتي شينه
زړه مي نري درزونه کړي
لکه ديوال چي زلزلې وهلي وينه
تر خپله ځانه تاو راتاو شوم
لاليه ستا په رقم غږ مي واوريدنه
ماتا دي کور نه مالومېږي
پر ديوال شنه لوپته کېده، دربه شمه
بنير ا به ولي درته نه کړم
توره توپکه وړانوي ودان کورونه
انگار مي بيا د زړه تازه شو
څه موده پس مي د يار وکړل ديدنونه
څلور پينځه زنگه دي وکړل
صبر دي وشه، په لمانځه ولاړه يمه
که يادول دي په پيسو واي
له پاکستانه به دي زيات پوروي ومه
د پلار وطن مي کابل جان دي
په پېښور د کډوالي ژوند تېرومه
د تا ياري نه ده، بلا ده
چي نوي يار کي، زور ته ورکي خوابونه

نور بيا

د ليکوال نورې ليکنې په لاندې لينک کې لوستلای شئ:

<http://afghan-german.com/tahLiLha/EditAutor.aspx?95>